

Tetkikler

Harb masrafları

İngiltere, Amerika, Almanya ve İtalya harb için nekadar para harcıyorlar?

Yazan : Hasan Âli Ediz

Harb uzadığı nisbette, harbe işti- rak eden belli başlı büyük devletlerin harb masrafları da gittikçe kabarmaktadır.

İNGİLTERE:

Meselâ Büyük Britanya İmparatorluğunun geçen 1940-1941 mali yılına aid bütçesi 3,9 milyar İngiliz lirası tutmaktadır. Bu yekünün ne kadar ehemmiyetli bir para olduğuna anlayabilmemiz için, İngiltere'nin harbe tekaddüm eden 1929-1938 yıllarına aid bütçelerinin 750-900 milyon İngiliz lirası arasında tahavvül ettiğini hatırlamak kâfidir. Yani, İngiltere'nin 1940-41 yılına aid bütçesi, harb öncesi zamanına aid bütçenin takriben beş mislidir.

Birinci dünya harbinin ikinci yılında, yani 1915-1916 senelerinde İngiltere'nin bütçesi 1,6 milyar İngiliz lirası, yani bugünkü bütçenin takriben 2,5 misli daha az tutmaktadı.

Geçen dünya harbinin beşinci yılında, yani 1918-1919 yılında bile, en yüksek heddine çıkan İngiltere'nin bütçesi ancak 2,9 milyar isterlini bulmuştu. Yani, bu miktar bile 1940-1941 bütçesinden 1 milyar isterlinin noksan tutmaktadır.

İkinci dünya harbinin, milli bütçelerden istediği fedakarlık ve bu bütçelere tahmil ettiği yükler, bundan önceki devirlerden ve harblerden hiçbirisiyle kıyas edilemeyecek kadar ağırdır.

Henüz harbin ilk senelerindeyiz. Bu harbin de, yıldırım harbi evsafını kaybederek gittikçe müzannın bir seyir alarak yokunu tuttuğuna dair birçok emareler mevcuttur. Yıldırım harbinin başlıca mürevvîçlerinden olan mihver devletlerine mensub matbuatta bile, on yıl sürebilecek bir harbe hazırlanmak lüzumundan bahsedilmeye başlanmıştır.

Bu vaziyet, doğrudan doğruya harbe girmiş, veyahud harbe giren devletlere müzaheret eden devletlerin milli bütçelerinin gittikçe yükseleceğine bir delildir. Binaenaleyh, harbin ilk yılları olan bu yıllardaki bütçeler, hiç şüphesiz ki, yarınki bütçelere nazaran çok daha dün bir mevkidedir.

Nitekim İngiltere'nin 1942 yılına

aid tahmin edilen bütçesi, 4,2 milyar isterlin tutmaktadır. Londrada intişar etmekte olan «Economist» mecmuasının verdiği malûmata nazaran İngiltere'nin bütün milli geliri yılda 8,1 milyar dolar tutmaktadır. Bu vaziyete göre İngiltere'nin devlet masrafları, bütün milli gelirinin %18 zine baliğ olmaktadır.

Görüldüğü ki, dünyanın bütün malî kaynaklarında hissesi bulunan İngiltere gibi bir devlet bile harbi idame ettirebilmek ve harbin doğurduğu masrafları karşılayabilmek için, büyük bir çehid ve gayret sarfetmek mecburiyetinde kalmaktadır.

İngiltere bu yükselecek masraflarını karşılayabilmek için, her şeyden önce vergilerini yükseltmek mecburiyetinde kalmıştır. Bunun pek tabii neticesi olarak İngilterede kazanç vergisi, kendini hissettirecek kadar yükselmiş bulunmaktadır. Meselâ 1939 yılında İngilterede kazanç vergisi nisbeti % 27 olduğu halde, 1940 nihayetinde bu nisbet %42,5, 1941 de ise %50 ye kadar yükselmiştir.

İngiltere, 1941-1942 yılında almakta olduğu umumi vergi miktarını 1,8 milyar İngiliz lirasına kadar yükseltmeğe düşündüğü halde, bu rakamın İngiliz bütçesini kapandıktan çok uzak olduğu derhal anlaşılır. İngiltere'nin, elde mevcut ihtiyat paraları ve istikrazlarla kapatmasını düşündüğü miktarı yılda 2,5 milyar İngiliz lirasına baliğ olmaktadır.

Amerika Cümhur Reisi Mister Ruzveltin kiralama ve ödünç verme kanununa rağmen İngiltere'nin 1941-1942 yılı zarfında da harb masrafları hiç şüphesiz ki artmakta devam edecektir. Diğer taraftan İngiltere bütçesinin de harb masraflarına ayrılan fasıl da hakikî harb masraflarını göstermekten çok uzaktır. Çünkü harb zaruretleri dolayısıyla umumi bütçede milli müdafaa bütçesi lehine daima birçok nakaleler vukua geldiği gibi, Amerika'nın ödünç ve kira olarak verdiği harb silâhları bu bütçenin dışında kalmaktadır. Halbuki bunlar da İngiltere'nin harb masraflarına ilâve edilecek olur-

sa, harb bütçesinin bir hayli daha kabarcacağı aşîkârdır.

BİRLEŞİK AMERİKA:

Amerika henüz harbe girmemiş olmakla beraber, onun da harb masrafları, İngiltere'nin harb masraflarına müvazir olarak, fakat İngiltere'nin masraflarından daha süratli bir tempo ile, artmaktadır. Bunun sebebi ise çok basittir: Amerika, bir yandan yıldırım süratle kendi ordusunu en modern silâhlarla silâhlandırırken, diğer taraftan İngiltere'nin silâhlanmasına da yardım etmektedir.

Amerikanın 1941-1942 bütçesi 17,5 milyar dolar olarak tekarrür etmiş bulunmaktadır. 1940-1941 yılı bütçesi 13,2 milyar dolar; 1939-1940 bütçesi ise 9 milyar doları.

Mister Ruzveltin beyanatına nazaran Birleşik Amerikanın 1941-1942 bütçesi -nin %63 ü milli müdafaa bütçesidir. Yapılan mukayeselere nazaran, Amerikanın bugünkü harb bütçesi, Amerikanın birinci dünya harbine girmek üzere olduğu 1916-1917 yılları harb bütçesinin 15 mislidir. Diğer taraftan Amerikanın bugünkü harb bütçesi, Amerikanın harbe iştirak etmiş olduğu 1917-1919 yılları harb bütçesinden de fazladır.

Amerikanın 1941-1942 yılları için tesbit ettiği 17,5 milyarlık bütçe, Amerikanın hakiki bütçesi olmaktan bir hayli uzaktır. Çünkü malûmumuz olduğu üzere Amerika, mukannen yıllık bütçelerinden maada, kongrenin kararile biroç defalar yeni yeni harb bütçeleri, munzam harb tahsisatları kabul etmiştir. Kiralama ve ödünç verme kanununun Amerikaya tahmil ettiği 7 milyarlık harb masrafı da dahil olduğu halde, nususî kararlarla Amerika kongresinin kabul ettiği munzam harb masraflarının yekünü 35 milyar dolara baliğ olmuş bulunmaktadır ki bu miktar Amerika milli gelirinin yarısına muadildir.

Bu masrafların büyük bir kısmı sarfedilmiş, bir kısmı da, sarfedilmek üzere

re Mister Ruzveltin emrine verilmiştir.

ALMANYA:

Almanya harb başladığındanberi harb masraflarını gösterecek hiçbir istatistik neşretmemektedir. Onun için Almanyanın, harb başladığındanberi, harb için sarfettiği paraları kat'î olarak bilmemize imkân yoktur. Fakat buna rağmen Alman resmi makamlarının, zaman zaman, muhtelif vesilelerle harb masrafları hakkında yaptığı beyanatlar Almanyanın muazzam harb masrafları hakkında bazı fikirler edinmemize imkân vermektedir.

Her Hitlerin 1940 yılı Eylülünde söylediği nutka nazaran Almanyanın 1933-1939 yılları zarfında silâhlanma için sarfettiği paranın yekünü 90 milyar mark gibi muazzam bir yekûna baliğ olduğunu göstermektedir. Çünkü Almanya, geçen dünya harbinin 1914-1918 gibi dört yılı zarfında harb masrafı olarak ceman 150 milyar mark tutarında bir para sarfetmişti.

Almanyanın, filen harbe girdikten sonra, silâhlanma ve ordu için sarfettiği paralar, geçen dünya harbi esnasında sarfedilen paraların kat kat fevkinde olduğu da aşîkârdır.

Almanya, İngiltere ve Amerika gibi, müstemlekeler, yani satış pazarlarıyla iptidai madde kaynaklarına malik olmadığı için, harb silâhlarına gereken bütün iptidai maddeleri, ecebi dövizle ödemek mecburiyetinde kalmıştır. Bu vaziyet Almanya için, diğer büyük devletlerden daha ağır bir güçlük doğurmuştu. Almanya, harice gidecek dövizini, harb sanayine yarayan iptidai maddelere hasretmek için, havayıcı zaruriye vaziyetindeki, et, yağ, yumurta ilâh.. gibi gıda maddelerinin istihlakını vesikaya raptederak tahdid etmek mecburiyetinde kalmıştı. Binaenaleyh Almanya, daha harbe girmeden önce, adeta bir harb hali yaşamak ızdırarını duymuş, her şeyi, harbe ve harb için hasretmişti.

İngiltere gibi Almanya da, harbin doğurduğu büyük masrafları karşılamak üzere bir taraftan kazanç vergisini ve diğer vergileri fevkalâde artırdığı gibi, diğer taraftan Almanyadaki yahudilerin servetini müsaderede devlet bütçesine varidat kaydetmiş ve harb masraflarının bir kısmını bununla kapatmağa çalışmıştı.

İTALYA:

İtalya, daha bu harbe girmeden önce de, Habeş-İspanya harblerinin doğurduğu büyük harb masraflarıyla ezilmiş bir halde bulunuyordu. İkinci dünya harbi, zaten fakir olan İtalyan bütçesini de çok sarımsıdır. Bugün İtalya, harbin kendisine tahmil ettiği ağır yüklerin altından kalkabilmek için, azami surette Almanyadan istiane etmek mecburiyetindedir. Bu hal, ayrıca Almanya için de bir külfet teşkil etmektedir. (Devamı sayfa 3/2 de)

GÖNÜLİSLERİ

Müstesna, kaideyi bozamaz, sanırım

Bayan M. M. yazılarının birine daha doğrusu ötedenberi her fırsat düşüklüğe üzerinde durduğum kanaatlerin birine itiraz ediyor.

Uzayan nişanlılık devresi daima tehlikelidir, demişim, olabilir, her vakit bunu söylerim, o kendisini gösteriyor ve hikâyesini anlatıyor:

İkisi de fakirce birer aileye mensubdular, biri İzmirde, öteki Ankarada okuyordu. Taasillerini bitirdiler. Evlenebilecek kudrete gelinceye kadar daha uzun seneler çalışmaları icab etti. Arasına birbirlerini görerek sabretteler, nihayet evlendiler, bugün çok daha geniş bir vaziyette, iki çocuk sa-

hibi olarak mes'ud yaşıyorlar.

Okuyucum soruyor:

— Bizim vaziyetimizde bulunanları neden yekdiğerine karşı şüpheye sevk ediyorsunuz? Neden cesaretlerini kırıyorsunuz?

Cevabım şu:

— Benim tavsiyelerim ve düşüncelerim sizin gibi müstesna vaziyette bulunanların azimlerini kıramaz, sebata teşvik etmesi bile mümkündür. Buna mukabil büyük ekseriyetten bir kısmı ikaza yaraması ihtimali vardır. Ve benim için böyle yapmak bir vazifedir. Müstesnanın kaideyi bozmadığını u-

nutmayınız. TEYZE

"Son Posta,, nın bulmacası: 15-(2)

Bunlardan 30 tanesini hallederek bir arada yollayan her okuyucumuza bir hediye takdim edeceğiz

Soldan sağa:

- 1 — Dolasmak (6)
- 2 — Ok atan alet (3)
- 3 — Eşya tüneği (3)
- 4 — Bir nota (2)
- 5 — Hızlı Bayıltıcı madde (5)
- 6 — Bir edat (2)
- 7 — Taşyan (8)
- 8 — Bir erkek ismi (4)
- 9 — Gözün üstündeki (3)
- 10 — Lezzet (3)
- 11 — Alın aksi (3)
- 12 — Sofanın aksi (3)
- 13 — Zırah yapılan (5)
- 14 — Yanaktaki çukurlar (5)
- 15 — Büyük (3)
- 16 — Anne (3)
- 17 — Bir deniz kuşu (8)
- 18 — arapça (5)

Yukarıdan aşağı:

- 1 — Muhacir (6)
- 2 — Yemin (3)
- 3 — Söz (3)
- 4 — Cehennem öekçisi (6)
- 5 — Kollar arası (4)
- 6 — Üstün aksi (3)
- 7 — Başına «K» koyun haber edati olur (2)
- 8 — Dışın aksi (5)
- 9 — Kapamanın aksi (5)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										

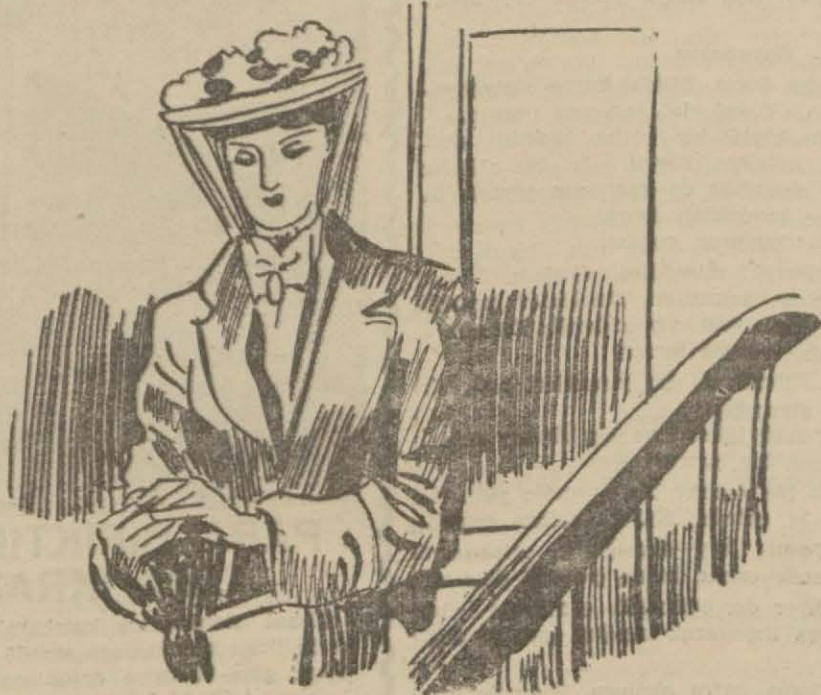
- 19 — Bir hece (2)
- 20 — Çabuk (3)
- 21 — Kamburu ile meşhurdur (5)
- 22 — İle muhaffifi (2)
- 23 — Başına «K» koyun açıklık yer olur (2)
- 24 — Hasta bakımı (6)
- 25 — İyi (3)
- 26 — Başına «K» koyun burç olsun (3)
- 27 — Bir hayvan ismi (4)
- 28 — Dünyün aksi (5)
- 29 — Ebedi olmu-yan (4)

Hikâye

Kaybolan küçük kız

Yazan: Gaston Cehrau

Çeviren: Halid Fahri Ozansoy



Her Pazar, karısı, kendisi ve dört çocuğuna basmış küçük kızları Jeannine, hep birlikte sokağa çıkıyorlardı. Madam Davioud yirmi yedi yaşında idi; bu, bir hiç için gülen ve her ne kadar evceğizindeki hayat pek canan olmamakla beraber gene hayatı sezen, ihtirasla seven, cesur tavırlı, çok güzel sarışın bir kadındı. Adeta hiç bir masrafla giymiyordu; yani Mösyö Davioud, aynı zamanda, karısının ve ipek çorablardan iskarpinlere kadar daha böyle giyime aid bütün bu şeyleri ödediğine bir türlü akıl erdiremiyordu. Çünkü işlerinden başka bir işle meşgul olmıyan ve sabahdan akşama kadar, çalışmaları dairedeki kadın odalarının evrak dolabları arasında dolaşmaya mahdud bir nazarla bakan küçük kimseler gibi idi. Maamafih bir müddettenberi, hain bir şiphe kalbinde yol almıştı. Bir akşam eve avdetinde kapıcıya mektubunu okuduğu zaman, kadın, önünün üstünden mavi bir zarfı alarak evet demişti ve az kalsın mektubu verecekti, adrese; bakıma hakikaten tashih etmiş ve telâşla:

— Hayır, aldanmışım, demişti. Bu, kadın için değilmiş. Halbuki Mösyö Davioud, zarfın üstünde kendi ismini görür gibi olmuştur. Kalbinde hafif bir darlık hissetmiş ve bu hal, kapısına varıp da kızı ile konuşan karısının gülüşünü işitince'ye kadar devam etmiş ve orada bütün heyecanını sömürmüştü. Böyle iken, ertesi gün, evinde sepetinde dört parça edilmiş bir zarf dikkatini celbetmişti. Odaya yalnız kalmasını bekledi, o zaman zarfın parçalarını yanyan getirip bakıp ve şunu kat'iyetle anladı ki, bir evvel gözüne ilişmiş olan yazı, tamamiyle bu gözleri önündeki yazı idi. Zarfın üstünde Madam Jeanette Davioud adresi okunuyordu. Asıl isim yazılmak üzere yazılmıştı ki önce onu yazmak lazım geliyordu ve yalnız o zaman düşünülüyordu. Mösyö Davioud bu mektubu bir hafiflikle fazla yazıhanesinde muhafaza etmişti. Ve sonra günler günleri ilâve olarak, kendisinde birdenbire açılmış olan küçük yara kapandı; kızına karşı

gayrişuurlu bir hisle daha şefkatli oldu. Ayın içinde, iki defa, öğleden sonra evine ansızın gelmeğe mecbur kaldı; her defasında karısını orada buldu; bu, onu, tamamiyle müsterih etti.

Akşam, yemekten evvel, kızı ile beraber çıkıyor, Vaugirard bahçesinde bir tur yapıyor ve çocuğu kollarında taşıyıp eğlenerek avdet ediyordu. Her şey iyi idi. Ve evinde her şey iyi olmasa idi bile, Mösyö Davioud gene her şeyi kabul edecekti, elverir ki Jeannine yanında olsundu ve ne somurtkan, ne de hasta görünürdü.

Yedi günün yalnız bir günü vardı ki hakikaten karanlıktı, o da Pazar günü idi. O gün, öğle yemeğinden sonra Madam Davioud ile kız, Mösyö Davioud'un refakatinde yola koyulurlardı; üçü de metroya biniyor ve Mail-lot kapısına gidiyorlardı. Baba, kızını dizleri üstüne oturarak gülümsemeğe çalışıyor, onu eğlendirerek kendi de eğlenmeğe yelteniyordu; çehresi, bir mahkûmun çehresi idi. Karşılarında, Madam Davioud, allenin oyunlarına nezaret eden bir ablaya benziyordu.

Çehresi saadetten parlak ve o kadar sakin, o kadar saf idi ki, hayatının da böyle olmamasına inanmak imkânsızdı. Maillot kapısına vardıkları zaman aile iniyordu; baba, merdiveni çıkarken, küçük kız, göğsünde daha kuvvetle sıkıyordu; nihayet yukarıya varınca, onu, sanki uzun bir seyahat için terk edilecekmiş gibi öpüyor, sadık ve ezgin iyi gözlerle karısına şefkatle bakıyor, gülümsemeğe çalışıyor, kadın da bu esnada şöyle diyordu:

— Sıkma canımı, akşama görüşürüz; tam vaktinde yemekteyiz.

Ve küçük kız, kendisini terkeden babasına kollarını uzatıyordu: o zaman, uzun uzun yeniden sarmaşıp öpüşüyorlardı. Madam Davioud, Maillot kapısı tarafına gidiyordu; kocası, Obligado'ya doğru. Madam Davioud, ilk kocasının zamanındanberi en eski arkadaşı olan bir kadının evine gidiyordu. Çok sert bir kadın olan bu arkadaşı kendisini bir hemşire gibi seviyor, Madam Davioud ile kızına prestij ediyor, fakat talâka razı olmuyordu. Jeannette, Mösyö Davioud ile tekrar evlendiği za-

man, bu kadına, zamanın her şeyi yoluna koymasını ve Mösyö Davioud'un Madam Lajusant'ın evine kendileriyle beraber gelmesini bekliyerek, her Pazar bunun böyle olmasını kabul ettirmişti.

Aile, Nisanın parlak günlerinden biri olan bu Pazar da, Longchamp'a gidiş saatinde Maillot kapısına vardı ve tam merdivenin yukarısında, Madam Davioud Madam Lajusant ile burun buruna geldi. Mösyö Davioud onu selâmladı, nezakete halî hatır sordu ve Jeannine'i tekrar sıkı sıkıya göğsüne bastıktan sonra acele çekildi, o kadar acele ki âdetâ kaçır gibi bir hali vardı. Anasının elinden tuttuğu küçük kız, kolunu, meyasane, halkın içinde kaybolan babasına uzattı.

Madam Lajusant:

— Kocanızın ne kederli hali var! Dedi.

Madam Davioud, ona, anlayışlı bir nazar fırlatarak:

— Evet, kederlidir, dedi, çünkü Pazarları kızını terketmeğe bir türlü alışmıyor. Maamafih, kızın hava alması için bu, pek büyük keder sayılmaz. Ya hele ben... O da, malûm ya, evrakı içinde yaşıyor...

— Ne olursa olsun! Öyle kederli ki.

Birdenbire, Madam Davioud, kararını vererek kızına şunu dedi:

— Canım, senden ayrılırken onu pek iyice öpmedin! Haydi koş arkamdan; işte kendisini orada görüyorum. Gelir, bizi gene burada bulursun. Ve sayd onunla kalmak istersen kal. Tuilleries'e gidip gezersiniz.

Küçük kız kosup gitti, fakat Obli-gado sokağının köşesinde babası yoktu. Gelip çeceklere süzerek tekrar geri dönerek, tekrar koşu kosa yola çıkarak ve açık kapılarda sağa, sola bakarak uzaklara kadar koştu. Çocukta, büyük şehirde kaybolmuş olan ve tamamiyle kayboldukları hissine kapılan köpeklerin meys halı vardı. Anasının, ta içinden bir his onu haykırttı:

— Baba! Baba!

Orada, yanından iki defa geçtiği ve kendisine gülümsemis olan kibar büyük bir mösyö vardı. Dedi ki:

— Babanızı mı arıyorsunuz?

— Evet, mösyö.

Ve tekrar çağırmağa başladı:

— Bahol! Baba!

Onu teskin için mösyö kendisine dedi ki:

— Ben gördüm onu, sevgili yavrum! Gelin benimle, şimdi yakalarız.

— Otomobiline isaret etti.

Küçüğe nerede oturduğunu sorulduğu vakit, vavruca o kadar heyecanlı idi ki bir türlü hatırlıvamadı.

Bu esnada Mösyö Davioud geçen Pazarlardaki gibi yaptı: domuz kasabında durdu, bir kaz eğeri emmesi satın aldı, antika dostunun dükkânında durdu, dükkânın en dayanıklı esvabı olan, o kadar dayanıklı ki hiç eskimiyen Çin koltuğuna baktı, onu okşadı.

Satıcı:

— Dostum, dedi, beni bundan kurtarmalısınız. Siz bu koltuğu çok seviyorsunuz, evinizde hoş gidecek.

Onu seviyor muydu? Ne bilsin o Eline muhteşem kanapenin fildişi nakışları üstünde dolaştırmaktan hoşlanıyordu, çünkü oralarda Jeannine'in cildi gibi yumuşak yerler vardı. Bu korkunç Pazar günlerinde, ona yanında olmayışından kendisini teselli için, Jeannine'i hatırlatacak bir şeyi okşamak lazımdı.

Ve sonra, avare evine döndü ve her defa yaptığını yaptı, mahzun, melânkolden ezilmiş, balkona dirseklerini dayadı; oraya bir iskemle koydu, oturdu, sokağa, evlere, göke baktı. Sokak hüznüldü idi; karşısında evler güzel Pazar günlerindeki kapalı pencereleri ile kederli idirler; maamafih yedinci katta bazıları açtı, fakat bunlar da insana başka bir melânkoli, uslu uslu yazı yazan, yahud çamaşırlarını yamaşyan hizmetçi kadınların manzarasındaki melânkoliyi veriyordu.

Mösyö Davioud karısını düşünerek kendi kendine sordu:

— Nedir ona karşı duyduğum? Eğer kalmak isteseydim kim bana mâni olabilirdi, madem ki Madam Lajusant orada idi?

Akşam saat yedide sofranın kurulduğu zaman, Madam Davioud gene her zamanki gibi tam saatinde içeriye girdi. Gülererek:

— Ey, artık memnunsun! diye haykırdı, kızınla dolaştın mı?

Adam o kadar sapsarı kesildi ki kadın derhal anladı.

Kocası hemen beklene odasına atıldı, şapkasını yakaladı, karakola koştu. Jeannine'in bulunabileceği her yere telefon ettiler.

Sabahın saat altısında bitkin bir halde döndü: Küçük kız kaybolmuştu!

Ertesi gün polis tahkikatı başladı ve ikinci defa olarak Mösyö Davioud'yu karakola çağırıldığında, ona, karısının beyanatını, yani Madam Lajusant'a tesadüf ettiğini, sonra Mail-

lot bulvarında mükerrer 16 numaralı evin önüne gittiğini, orada kendisini Mösyö Gardane'nin otomobili beklediğini ve o mösyö ile birlikte Saint-Cloud'ya gittiklerini okudular... Bu, düzgünsüz, zalim hakikatti, zira zavallı kadın böyle bir anda yalan söyleyememişti! O nakikat, o bilmediği hakikat, şimdi...

Evine döndü, ağlamaktan artık gözlerinde yaş kalmamış bir halde bir koltuğa yığılmış olan karısına baktı ve acıyarak omuzlarını silkip yazı odasına girdi.

Tam iki gün, ona, bir tek sitemli söz söylemedi. Sadece küçükten bahsolinuyordu.

Üçüncü günün sabahı, Madam Davioud, bir polis tarafından, zafta geçen sözlerinin kocasına okunduğunu haber aldı: biraz daha sarardı, gözlerinin etrafı daha siyah bir halka ile çevrilmiş göründü, fakat ne umurunda idi!

Velhasıl dördüncü gün polis tekrar geldi; Madam Davioud koştu: küçük kızın elinden tutmuştu.

Ve, hiç yorulmadan Paris karakollarına kosup duran babaya haber vermek imkânsızdı.

Akşam olunca, Madam Davioud, kalbini, bir panik dehşeti kapladığını hissetti. Üç gündür kendisini muhâkeme eden kocasının soğuk ve sakin bakışını tekrar gördü ve korktu. O içeriye giriyordu. Kadın salonun kapısını açtı ve haykırdı:

— Nah işte!

Ve baba heyecanla çocuğunu kucaklar ve üstüne yüzünü gözünü öperken, Madam Davioud yavaşça odasına geçti, şapkasını giydi, mantosunu aldı, el çantasını açtı, içinden apartmanın anahtarını çıkarıp tuvalet masasının üstüne koydu ve sessizce bakleme odasına gitti ve merdivenden indi.

Kapıcı kadının küçük odası önünde kendi açtığı kadına rastladı; ona yememek yemiyeceğini söyledi.

İşte bu suretle ortadan kayboldu. Halid Fahri Ozansoy

İstanbul Orman Müdürlüğünden:

- Orman umum müdürlüğü merkez vâliyetler teşkilâtı için nümu nelerine ve şartnamesine göre yapılacak evrak, cedvel, tezkere cildisi ve defterlerin tab ve tecdidi işi açık eksiltme suretinde münakasaya konmuştur.
- Bunların kâğıdı, mukavvası, kaplık kâğıdı Maliye kırtasiye anbarından verilecektir.
- Tab ve iççilik muhammen bedeli 4200 liradır.
- Eksiltme 5/9/94 Cuma günü saat 15 de İstanbul orman müdürlüğünde toplanacak satın alma komisyonunda yapılacaktır.
- Muvakkat teminat miktarı 315 liradır.
- İstekliler bu işe aid şartnameyi ve nümuneleri İstanbul orman müdürlüğünde görebilirler.
- Münakasaya gireceklerin muvakkat teminat makbuz ve 2490 sayılı kanunun ikinci maddesinde ve şartnamede yazılı vesalkile birlikte yukarıda gösterilen gün ve saatte mezkûr komisyonunda hazır bulunmaları lazımdır. (7260)

Memleket haberleri

Inegölde kanlı bir kavgada 4 kişi öldürüldü

Inegöl (Husus) — Kazanıza bağ-
lı Bayramşah köyünde geçen Salı
günü kanlı ve feci bir cinayet işlen-
miştir. Dört kişinin ölmesine ve biri
ağır yaralı olmak suretiyle üç kişinin
yaralanmasına sebep olan hâdise şö-
yle cereyan etmiştir:

Bayramşah köyünden Hammet oğ-
lu Osman Kocabıyık ve kardeşleri
Ramazan Kocabıyık, Ali Kocabıyık
ve Emin Eren başkasına aid tarlada,
ki burcağı toplayıp araba ile götü-
rürlerken, asıl tarla sahibi aynı köy-
den Ali oğlu Ali Osman Gökmen ve
karısı Fatma, Mehmed oğlu 314 do-
ğumlu Ahmed İnci, Mustafa oğlu 326
doğumlu İsmail Gökmen ve Hasan
karısı Ayşe Aksu ile harman yerinde
karşılaşmışlar, aralarında şiddetli bir
münaza başgöstermiş, neticede Him-
met oğlu Emin Eren ve kardeşleri
Osman, Ramazan ve Ali Kocabıyık

bıçaklarını çekerek üzerlerine atıl-
mışlardır. İsmail Gökmen ve Ahmed
İnci yediler yerlerinden yaralanarak
ölmüşler, Fatma Gökmen 6 yerinden
ağır ve Osman Gökmenle Ayşe Aksu
hafif surette yaralanmışlardır. Bu
sırada vak'a yerine gelen Ali oğlu
Halil Gökmen yerdeki ölü ve yaralı-
ları görünce tabancasını çekerek Him-
met oğlu Ali Kocabıyığı öldürmüştü
ve kendisi de Kocabıyığın kardeşleri
tarafından 6 yerinden yaralanarak
öldürülmüştür. Üç katli kardeş ya-
kalanarak adliyeye teslim edilmiş,
ağır yaralı Fatma da hastaneye kal-
dırılmıştır. Fatma Gökmenin kurtul-
ması ihtimalki zayıftır.

Vak'a mahalline giden Cümhuri-
yet Müdde-i umumiyesi geç vakte kadar
tahkikatla meşgul olmuş ve hükü-
met doktorunun muayenesinden son-
ra ölülerin defnine ruhsat verilmiş-
tir.

Meriçte sallarla pancar nak- liyatı yapılacak

Edirne (Husus) — Meriç nehri üze-
rinden pancar nakliyatının mümkün
olup olamayacağı İktisad Vekâletinden
sorulmuş idi.

Alâkadarların bu hususta yapmakta
oldukları incelemenin sona erdiğini ve
keyfiyetin İktisad Vekâletine bildirdi-
ğini öğrendim.

Aldığım habere göre Meriçten sallar-
la pancar nakliyatının mümkün ola-
bileceği neticesine varılmıştır.

Ancak halen elde mevcut sal olma-
dığı için üç ton pancar taşıyabilecek
bir salın 200 liraya malolabileceği de
tekkikat neticesinden anlaşılmıştır.

Bir kaza kurşun ile ölen delikanlı

İzmir (Husus) — Kuşcular köyü-
nün Helvacılar mevkiindeki bağ ku-
lesinde oturmakta olan Urfalı Rifki
oğlu 19 yaşında Nihad Canbulak,
bağlar arasında dolaşırken üzerinde
taşıdığı tabanca çalılara takılmış ve
yere düşerek patlamıştır.

Nihad, namıdan çıkan kurşunla
yaralanmış ve ölmüştür.

Karasuda bir batında doğan 3 çocuk öldü

İzmit (Husus) — Karasunun Sa-
karya mahallesinden Mehmed oğlu Ö-
mer Gelişlinin eşi Havva Gelişli bir
batında ikisi erkek ve biri kız olmak
üzere 3 çocuk doğurmuştur.

Cocuklardan biri ölü olarak doğ-
muş, diğerlerinden biri sekiz, diğeri de
16 gün sonra ölmüşlerdir.

Anneleri İzmit memleket hastanesine
kaldırılmıştır. Doğum vukuu iki gün
devam etmiş ve Karasu belediye ebesi
Bayan Muammer Gülerin bu işde bü-
yük gayret ve hazakati görülmüştür.

Hükümetimiz bu alıye 150 lira pa-
ra mükâfatı vermiştir.

Eskişehir Baytar Başmüdürlüğü

Ankara (Husus) — Trakya Umumi
Müfettişliği Baytar Müsaviri Şevki Es-
kişehir Baytar Başmüdürlüğüne 80 lira
asli maaşla naklen tayin edilmiştir.

Konya valisi Vekâlet emrine alındı

Konya (Husus) — Konya valisi Ni-
zamettin Dahiliye Vekâletince görülen
lüzum üzerine Vekâlet emrine alınmış-
tır.

«Son Posta» nun tefrihası: 89

KOCA YUSUF

Yusufun hususî hayatı

Mösyö Piyer, konuşmalardan mem-
nundu. Yusufun anası açık göz bir ka-
dındı. Akıllı uslu konuşuyordu. İşi o-
lacağa benziyordu. Yusufun anası sor-
du:

— Meselâ; Yusufu götürürseniz ne
kadar para vereceksiniz?..

— Ne kadar isterseniz vereceğim...

Piyer; paraya kıyacak. İş bir kere
kararlaştırılmış oldu. Ne istiyebilecek-
lerdi?.. Esasen tok gözli insanlardı...

Yusufun validesi, Amerikalının kaç
para isterseniz vereceğim cevabı üze-
rine mukabele etti:

— Ne vereceğinizi söyleyiniz baka-
lım?

— Size bırakıyorum; ne söyler ve
isterseniz itiraz etmeden vereceğim..

Bu söz üzerine, Yusufu validesi bir-
birlerinin yüzlerine bakakaldılar...

Yusuf; validesi varken tek bir ke-
lime konuşamazdı. Validesi ne derse o,
olurdu. Türklerde Âdet, büyüğün işine
karışılmazdı.

Piyerin son sözü üzerine, Yusufun
validesi biraz duraladıktan sonra:

— Hele; bir Allah ne verdi ise yi-
yelim de, sonra konuşuruz.

Diye, sözü kesip attı. Piyer, sevinç
içinde idi. Demek, işi olmuştu.

Kadın, müsaade dileyip odadan çık-
tı. Yusufun karısı yemekleri hazırla-
mıştı.

Misafirlerine bir hindi kızartmışlar-
dı. Suyundan bolca bir mısır çorbası,
ve erişte pişirmişlerdi. Bir kâse de bol-
ca pekmez... Bir lenger de yoğurt var-
dı.

Yusuf; misafir odasına yavgıyı yay-
dı. Büyük bakır siniyi ortaya koydu.
Taze, siyah köy ekmeğini tepsinin
üzerine yerleştirdi, koca, koca dört
tane ekmeği idi.

Piyer, bakıyordu. Dört okkadan fazla
ekmeğin siniye koyuluşundan bes on

kişinin beraberce yemek yiyeceklerine
hükmetmişti.

Yusuf; siniye iki tahta kaşık, birer
de işlemeli havlu koydu.

Biraz sonra; Yusuf dışarıya çıkarak
ayrıca büyük bir siniye konmuş ye-
mekleri alıp odaya getirdi. Ve; misa-
fire:

— Buyurunuz,

Dedi. Piyer, bağdaş kurup siniye ya-
naştı. Yusuf da karşısına oturdu.

On kişilik bir çorba kâsesini sini-
nin ortasına koydu. İri bir okkalık
köy ekmeğini de kesmeden piyerin ö-
nüne koyduktan sonra:

— Buyurun çorbacı.

Diyerek misafirini ağırladı.

Piyer, şaşırmıştı. Bu kadar yemeği
iki kişi nasıl yiyeceklerdi. Dayana-
madı, Yusufu sordu:

— Pehlivan, bu yemekleri hep biz
mi yiyeceğiz?

Yusuf; lâkayd ve hiç bir şey anla-
mamış bir tavrıyla:

— Ne olacak? Biz yiyeceğiz ya!.. Ne
var ki, ortada! Kusura bakma çelebi!..

Yusuf; köy ekmeğinin ortasından
bölerek tahta kaşığı çorbaya daldırdı.

Piyer de, önündeki ekmeğin bir
parça kopararak kaşığı çorbaya sok-
tu.

Çorba, enfes olmuştu. Yoğurtlu hin-
di suyile pişmiş mısır çorbası idi. Ü-
zerine hâlis tereyağı ile kırmızı biber
kızdırılarak dökmüştü.

Piyer, ömründe böyle güzel çorba ye-
memişti. Ne Avrupada, ne Amerikada
bu nefasette çorba yapamazlardı.

Yusuf; misafirine ikide birde:

— Haydi çorbacım; ye bakalım; bu
Balkanların suyu adamı çabuk acıkta-
rır...

(Arkası var)

İnşaat ilanı

Sümer Bank Umumî Müdürlüğünden

1. — Kayseride inşa ettirilecek işçi pavyonları ve evleri ile bunlara aid
yol, kanalizasyon, harici su tesisatı gibi inşaat görülen lüzuma binaen
ikinci defa olarak kapalı zarf usulü ile eksiltmeye konulmuştur.

İşbu inşaatın muhammen bedeli 491892,06 liradır.

2. — Eksiltme evrakı 24 lira mukabilinde Ankarada Sümerbank mua-
melât şubesinde İstanbulda Sümerbank şubesinde alınacaktır.

3. — Eksiltme 27/8/941 tarihine müsadif Çarşamba günü saat 16 da
Ankarada Sümerbank Umumî Müdürlüğünde yapılacaktır.

4. — Muvakkat teminat 23100 liradır.

5. — İstektiler teklif evrakı meyanına, şimdiye kadar yapmış olduk-

Agustos

Türkiye Cumhuriyeti

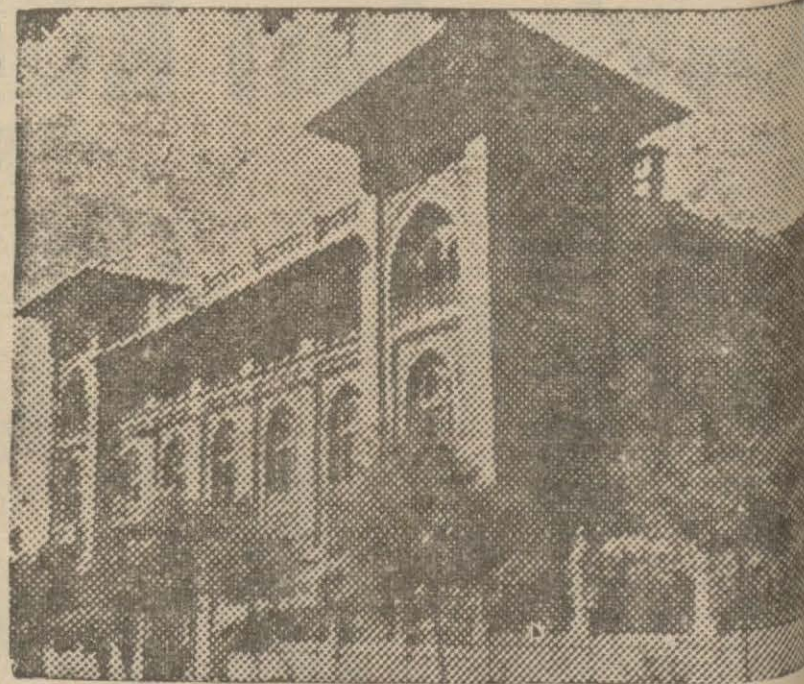
ZİRAAT BANKASI

Kuruluş tarihi: 1888

Sermayesi: 100.000.000 Türk Lirası

Şube ve ajans adedi: 265

Zirai ve ticari her nevi banka muameleleri



PARA BIRIKTIRENLERE 28.800 LIRA İKRAMIYE VERİYOR

Ziraat Bankasında kumbaralı ve ihbarsız tasarruf hesaplarında
az 50 lirası bulunanlara senede 4 defa çekilecek kur'a ile aşağıdaki
plana göre ikramiye dağıtılacaktır.

4 Aded	1,000	Liralık	4,000	Lira
4	»	500	»	2,000
4	»	250	»	1,000
40	»	100	»	4,000
100	»	50	»	5,000
120	»	40	»	4,800
160	»	20	»	3,200

Dikkat: Hesablarındaki paralar bir sene içinde 50 liradan aş-
mışmiyenlere ikramiye çıktığı takdirde % 20 fazlasile verilecektir.

Kur'alar senede 4 defa, 11 Mart, 11 Haziran, 11 Eylül, 11 Birim
kânun tarihlerinde çekilecektir.

ları bu gibi işlere ve bunların bedellerine, firmanın teknik teşkilâtı
kimlerden terekküb ettiğine ve hangi bankalarla muamelede bulunduğuna
rıma dair vesikalar koyacaklardır.

6. — Teklif mektuplarını havi zarflar kapalı olarak ihale günü
15 şe kadar maksuz mukabilinde Ankarada Sümerbank umumî müdürlüğüne
teslim olunacaktır.

7. — Posta ile gönderilecek teklifler nihayet ihale saatinden bir
evveline kadar gelmiş ve zarfın kanunî şekilde kapatılmış olması lâzımdır.
Postada vaki olabilecek gecikmeler nazarı itibara alınmayacaktır.

8 — Banka ihaleyi icrada serbesttir. «5770-7354»

